

paa dette Omraade. Jeg anbefaler det paa det allerbedste.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1925—26.

Valgt blev: *L. D. Rasmussen, Sneum, Weygaard, N. P. Jensen, Elgaard, Olav Olsen, Mathilde Hauschultz, Ole Bjørn Kraft og Dahlgaard.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Forhandlingen genoptoges.

Pürschel: Idet jeg tør gaa ud fra, at de finansielle Spørgsmaal, som jo egentlig er dem, der er til Drøftelse i Øjeblikket, vil blive behandlet fra anden konservativ Side, skal jeg begrænse mig til som Svar paa de almindelige Bemærkninger, Trontalen kaldet, hvormed Statsministeren har indledet Samlingen, at fremsætte nogle almindelige politiske Bemærkninger sigtende til at belyse den almindelige politiske Stilling ud fra konservativt Standpunkt.

Dog vil jeg først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om denne Drøftelses Form, dem maa jeg gøre for egen Regning, men jeg finder, det er naturligt at gøre dem paa dette Sted. Det forekommer mig stedse mere paatrængende nødvendigt, at man her i Landet optager den Skik, som kendes andetsteds, at Rigsdagssamlingens Aabning indledes med en kortfattet politisk Debat, en saakaldet Adressedebat, saaledes at den egentlige Finanslovbehandling kunde frigøres for dette Stof, og det vilde saa efter min Mening naturligt føre videre til en Dealing af Debatten allerede ved første Behandling efter Budgetter, saaledes som vi ken-

der det ved Finanslovens anden Behandling nu. Jeg tror, at Forsøget burde gøres; viste det sig saa, at det ikke virkede tilfredsstillende, saa kunde man jo altid vende tilbage til den gamle Ordning. Jeg har den Tro, at det vilde føre til en kortere Debat, og det vilde i hvert Fald ganske utvivlsomt føre til en Debat, som var lettere overskuelig og derfor af større Interesse baade for den Vælger og den Rigsdagsmand, som i Øjeblikket er interesseret i et bestemt Spørgsmaal, og ogsaa for dem, der senere ønskede at vende tilbage til et Spørgsmaal og se, hvad der maatte være sagt om det. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at Initiativet til noget saadant burde udgaa fra Regeringen. Jeg har allerede ved tidligere Lejligheder sagt dette, og jeg gentager det altsaa nu.

I Trontalen bebudedes der en Revision af Forsvarslovene. Nu kan ingen have noget imod en Forenkling og Billiggørelse af Administrationen, men under Hensyn til den Nedsættelse af Udgifterne, som fandt Sted i 1922 paa et Tidspunkt, da alle andre Budgetter viste Tendens til at gaa i Vejret, under Hensyn til den meget betydelige Beskæring, som man den Gang foretog, maa vi fra vor Side finde det rimeligt, at det, der nu kunde spares, i første Række anvendtes til en Afhjælpning af de Mangler, som maatte findes at klæbe ud Ordningen af 1922, og at man først derefter tænkte paa at faa en Nedsættelse af det samlede Forsvarsbudget. Vi vil skarpt fastholde det Synspunkt, som jo glædeligvis ogsaa er Regeringens, at det afgørende maa være Opretholdelsen af et Forsvar, som har Udsigt til at kunne løse de Opgaver, som maatte blive stillet.

Dernæst bebudedes der en Revision af Valgloven med det Formaal at nedsætte Antallet af Folketingets Medlemmer og, saa vidt jeg har forstaaet det, at vende tilbage til Flertalsvalg i Enkeltmandskredse, naturligvis med Tillægsmandater til Imødekommelse af Budet om Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse. Hvad nu det første angaar, Nedsættelsen af Antallet, kan det jo ikke være skjult for nogen, at det er et almindeligt Ønske i Befolkningen. Om dette Ønske er helt velovervejet, er jo en anden Ting, det er formentlig Udslag af en Uvillie imod Parlamentet, som maaske ikke er